

Mladinski odsek
Planinskega društva Domžale

BILTEN

PLANINSKI TABOR JEZERSKO 2017

Izvedbo programa je omogočilo sofinanciranje Fundacije za šport.

Fundacija za šport

Odločitev je letos vendarle padla. Dva tedna po januarski novoletni seji pokličem novopečenega načelnika MO Marcela in mu potrdim prevzem funkcije vodje tabora. Z mislijo, sprejeti to nalogo, sem se pred časom že poigravala, vendar do letošnjega leta nisem zbrala dovolj motivacije. Predvsem me je oviralo to, da sta se me doma za nogo kar dobro oklepala še ne tri letni Jurij in pet letni Urban. Po tem klicu pa ni bilo več poti nazaj, le še naprej, k zanimivi (pre)izkušnji...

Z željo, da bi taborili na lepi lokaciji in da si zagotovim odlično organizacijsko ekipo, sem se hitro podala v akcijo. Z lastnikom zemljišča na Jezerskem sem se dogovorila, da lahko postavimo tabor na enem najbolj razglednih delov Jezerskega.

Seveda ne bi šlo brez izbora zanesljive organizacijske ekipe. Najprej sem si morala izbrati svojo desno roko, tehničnega vodjo. **Jernej Južna**, prvi in edini na katerega sem v tistem trenutku pomislila...sprejel je funkcijo in jo od začetka do konca odlično opravil, poleg vseh dodatnih, ki jih je vmes še prejel...in iskrena hvala še enkrat.

Ker sem se zavedala, da z organizacijo tabora ne bo malo dela, sem se kar hitro lotila in med ekipo, ki se je nabrala, razdelila naloge, tako da smo imeli večino stvari pripravljenih že tri tedne pred začetkom tabora. Celoten tabor je potekal po programu, ki smo ga pripravili skupaj z vodstvom. K temu je pripomoglo tudi dokaj stabilno vreme, ki nam je omogočilo, da smo izpeljali vse načrtovane ture. Kljub dejstvu, da kar precej vodnikov ni imelo možnosti, da se udeležijo celotnega tabora, smo tabor uspešno izpeljali.

Na tem mestu bi se želela zahvaliti vsem, ki ste pripomogli, da smo tabor uspešno pripeljali od začetka do konca z željo, da otrokom pokažemo čudovite strani gornišva.

Hvala tehničnemu vodji **Jerneju**, pomočniku vodje tabora **Luki**, najboljši kuharici **Barbari**, fleksibilnima ekonomoma **Teji** in **Žigi**, animatorskemu triu **Mateju**, **Poloni** in **Klemenu**, ostalim vodjem, pomočnikom tur in organizatorjem tabornega programa **Blažu**, **Dušanu**, **Mihi**, **Maji**, **Marcelu**, **Klari**, **Alešu**, **Andražu**, **Maruši**, **Polji**, **Vesni**, **Petru**, **Tjaši** in **Pajotu**.

Zadovoljna vodja tabora Urška Novak ;)

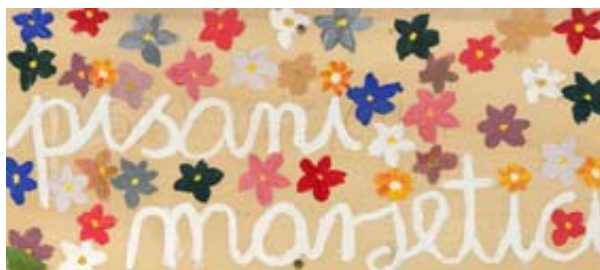
SKUPINE

JEZERSKE OVCE pod nadzorstvom Jerneja in Marcela	KLEPETAVE ROŽICE pod nadzorstvom Maje, Aleša in Dušana	ČRNI BISER Pod nadzorstvom Mateja in Blaža
Erazem Janžekovič Sara Gruden Timotej Šprah Jure Štular Vita Korošin Lenart Zajc Mark Mihelič	Anže Prašnikar Klara Kaplan Leja Kaplan Urh Kosirnik Mark Blatnik Luka Štrumbelj Manca Kraševc	Zara Kosec Juš Kosirnik Mia Štular Manca Miklič Urban Bečan Domen Valentin Mestek Martin Strle

GORSKI RAZISKOVALCI Pod nadzorstvom Urške, Klare in Luke	CARSKE MARKACIJE Pod nadzorstvom Klemna, Mihe in Andraža
Urban Skuk Tea Šprah David Llewelyn Šobak Neža Bečan Maša Cerar Matic Kraševc	Bor Kraševc Julija Korošin Luka Bombek Aljaž Blatnik Zala Skočir

ŠOTORI UDELEŽENCEV

Na dan prihoda so si otroci poiskali šotorske sostanovalce in pripravili tablice, s katerimi so označili svoje šotore:

TURE

Ture smo izvedli v treh skupinah, glede na starost in fizično pripravljenost otrok.

MLAJŠA SKUPINA	SREDNJA SKUPINA	STAREJŠA SKUPINA
JENKOVA PLANINA	VIRNIKOV GRINTAVEC	VIRNIKOV GRINTAVEC
ČEŠKA KOČA	GOLI VRH	LEDINSKI VRH
MLINARJEVA PLANINA	LEDINSKI VRH	VELIKA BABA

Ker so vremenske razmere in razpoložljivost vodstva omogočale, smo nekaterim udeležencem srednje skupine v soboto omogočili še vzpon po zelo zahtevni poti - Slovenski.

Velika baba

Češka koča

MISLI UDELEŽENCEV...

PREDEN GREŠ NA TABOR, SE JE TREBA MALO PRIPRAVITI...

Ko sta mi starša povedala za tabor, sem bil takoj za. Mineval je čas. En dan pred taborom sem se do konca spakiral. Skupaj s starši smo šli čez seznam stvari za tabor. Za en teden rabiš kar nekaj stvari in to so: majice, hlače, jakne, nogavice... Potovalka je bila kar polna in težka. Ko sem šel spat, kar nisem mogel zaspati. Naslednji dan smo prišli na Jezersko. Ko sem si izbral šotor, v katerem bom spal, in se razpakiral, sem vedel, da se bom imel lepo in sem bil vesel, da sem prišel na tabor.

Timi

VČASIH NAS TIK PRED TABOROM KAJ PRESENETI...

Ko sem imela že vse spakirano za na tabor in se ga neizmerno veselila, sem zbolela in imela vročino. Bila je nedelja in jaz nisem mogla na tabor, ker sem bila še bolna. Bila sem zelo žalostna. Mamica mi je rekla, da če dovolj kmalu ozdravim, da bom lahko kasneje vseeno šla na tabor. Ker sem si res zelo želela na tabor, sem veliko počivala in vročina je popustila. Želela sem si spoznati nove prijatelje in prijateljice in ker sem imela že vse spakirano, sva z mamico že v ponedeljek pohiteli na tabor. Tako se mi je želja uresničila in kljub temu, da sem bila na začetku žalostna, sem bila na koncu zelo vesela, da sem lahko prišla na tabor in se imela zelo lepo.

Elena

NEKATERI SO SE TABORA UDELEŽILI PRVIČ, MED NJIMI SO BILA TUDI TRI DEKLETA, KI SO PAVEDALA ...

»Med letom smo pridno hodile na izlete in nam je bilo lepo, tako da smo mamicam rekle, da bi šle na tabor, ko so nas to vprašale.«

Leja: »Komaj sem čakala, da pridem na tabor, da se naučim kaj novega, da se igram kakšne igre...«

Tea: »Tudi jaz sem komaj čakala, da se kaj novega naučim.«

Klara: »Pred obiskom tabora, sem bila na počitnicah pri babici in sem tako kot sestra Leja komaj čakala, da skupaj greva na tabor.«

Leja in Klara: »Mamica nama je pomagala pripraviti stvari tako, da smo bile vse skupaj v sobi, da bi si midve zapomnili, kaj vse bova na taboru imeli za oblečt.«

Tea: »Mami je šla skozi seznam potrebnih stvari, potem pa sva z bratom Timijem in mamico skupaj zložili stvari v potovalke.«

Leja: »Na taboru se imam super, razen ponoči ne morem spati, ker me Klara zbuja – se odkriva, premetava in ima grozne sanje. Za drugo leto bom premislila, če spet pridem.«

Tea: »Bilo mi je v redu, razen prve tri noči me je ponoči zeblo.«

Klara: »Na taboru sem se počutila v redu.«

Klara, Leja in Tea

NAKAJ DNI JE ŽE MINILO IN UDELEŽENKA SE JE ODLOČILA, DA DELI SVOJE VTISE...

»MOJI PRVI TRIJE DNEVI TABORA«

Živjo! Sem Maša in bom opisala moje prve 3 dni na taboru.

Kako se je sploh začelo?

Najprej me je mami vprašala, če grem na tabor. Jaz sem rekla: »Seveda, ker gredo z mano moji prijatelji!« Potem sem dan pred taborom spakirala stvari in šla.

Na taboru ...

Prvi dan smo prišli na tabor in sem se imela fino čez cel dan. Drugi dan smo imeli turo. Hodila sem s starejšimi. Šli smo na Virnikov Grintavec kar malo po brezpotju. Taborni večer se je imenoval Master šef. Tretji dan smo vstali in imeli jutranjo telovadbo. Cel dan smo imeli prosto, razen tega, da si mogel ves čas nekaj početi. Zvečer je sledil taborni ogenj in predstavitev skupin.

Moje mnenje

Jaz sem se imela fino, sicer pa smo res zgodaj vstajali ob turah (ob 6h) in ob prostih dnevih malo kasneje (8h). Meni so bili najbolj všeč večeri in taborni ogenj.

VESELO SMO HODILI NA TURE VSAK DRUGI DAN IN TAKO SO NASTALI VTISI SREDNJE SKUPINE.....

PRVA TURA – VIRNIKOV GRINTAVEC

V nedeljo sva izvedeli, da bova bili v srednji skupini. Naslednji dan so naju že zgodaj zbudili, kar nama ni bilo všeč. Hitro sva se oblekli n šli na zajtrk. Potem sva šli na Virnikov Grintavec. Pot je bila zelo dolga. Hodili smo pet ur. Pot je bila gozdnata in zelo strma. Na koncu nam je le uspelo priti na vrh. Ko smo šli dol je bilo zelo lažje. Ko smo prišli v dolino, smo že hiteli v šotore se preobleč. Naprej je bil dan čudovit.

Sara in Julija

DRUGA TURA – GOLI VRH

Štartali smo v taboru. Za zajtrk smo jedli linolado. Začeli smo hoditi. Pot je bila ravna in makadamska. Kmalu smo se začeli vzpenjati po gozdni poti. Na poti je bilo veliko korenin in dreves. Bilo je tudi veliko markacij, saj je bila markirana pot. Prišli smo na Jenkovo planino. Še malo hoje, dreves, ruševja in že smo bili na vrhu. Tam je bil križ. Jedli smo kruh, na katerega smo lahko namazali pašteto, topljeni sir ali tuno.

Bil je zelo lep razgled. Na vrhu so bile tudi ovce. Na poti navzdol smo peli. Vsi smo bili utrujeni in veseli, ker smo prišli nazaj v tabor.

Aljaž

TRETJA TURA – LEDINSKI VRH

Smo po turi naredili analizo in taki so bili komentarji:

Jure: »Še kar všeč tura. Bilo mi je dobro, da smo videli gamsa. Raje imam gozdno pot.«

Timi: »Pot mi je bila všeč, spomnila me je na pot do Češke kočice. Raje imam tako pot, saj je bolj zanimiva kot gozdna – je bolj adrenalinsko.«

Leja: »Pot je bila zanimiva, ker so bile zajle, razgled, gamsi. Mogoče malo preveč zame, ampak je šlo.«

Sara: »Lep razgled, gamsi. Bolje mi je hoditi po kamnih kot po gozdu, časovnica pa mi je bila na meji moje zmogljivosti.«

Urh: »Pot je bila v redu, rahlo sem bil utrujen. Navdušen sem bil nad tem, da sem videl gamse. Lahko bi bila kakšna jeklenica več in mogoče bi zmogel še malo hoje.«

Juš: »Všeč mi je bilo, da ni bilo toliko klanca, da sem videl gamse.

Lovska pot mi je bila všeč, ker je bila zanimiva.«

Aljaž: »Bilo je malo težje kot hoja po gozdu.«

Vita: »Mlajše sem opozarjala na varnostno razdaljo. Gozdna pot mi je lažja, kjer je potrebna manjša previdnost. Bi šlo pa še kaj več po časovnici.«

Elena: »Skalnata pot je bolj zapletena kot gozdna. Bila je malo dolga časovnica zame. Všeč mi je bilo, ker sem videla gamse.«

Maša: »Boljše kot gozdna pot, ker je bolj izpostavljena in zanimiva. Bi zmogla še malo več hoditi.«

Julija: »Vročina v rušju ni bila prijetna. Boljša mi je bila ta pot kot gozdna, ker je bolj zanimivo. Pozornost bi bila lahko boljše, ker sem večkrat zdrsnila.«

Mia: »Kamnita pot mi je težja, ker je treba biti bolj previden zaradi kamenja.«

VTISI STAREJŠE SKUPINE PA SO SE STRNILI NA...

DRUGI TURI – LEDINSKI VRH

Zbudili smo se ob 5. Uri zjutraj. Jedli smo linolado, nato pa smo se odpravili. Po dolini smo hodili 45 minut, nato pa smo prišli do gozdne poti. Povzpeli smo se in večino časa hodili po kamnih, ob sebi smo imeli ruševje, vse dokler nismo prišli do Žrela. Bila je zahtevna pot, ki je imela zajle in mi smo uporabljali pas, čelado in samovarovalne komplete, nato pa smo rabili še 20 minut do koč. Tam smo imeli malico. Zatem smo se povzpeli na Ledinski vrh. Dol mo odšli po zahtevni poti – po Slovenski. V tabor smo prišli okoli pol štirih.

Mark in Urh

TRETJI TURI – VELIKA BABA

Na pohod so nas zbudili ob petih zjutraj. Hitro sem se oblekla in pohitela na zajtrk. Ko smo bili vsi pripravljeni, smo začeli s turo. V začetku smo hodili po ravnem terenu, ko pa so iz makadama prešli na gozdno pot, smo se začeli vzpenjati. Hodili smo po gozdni poti, melišču in me ruševjem. Kar hitro smo prišli do Kranjske koč na Ledinah. Od tam do Rudijeve vertikale nisem imela veliko problemov, ko pa smo začeli plezati, nas je ujelo sonce. Zelo mi je bilo vroče, a mi je uspelo zlesti do konca, kjer sem slekla samovarovalni komplet. Še pet minut smo se vzpenjali, da smo prišli na vrh, kjer sem nas zapisala v knjigo. Sprehodili smo se še do sosednje vzpetine in tam pomalicali. Od tam dalje, pa se je začel najtežji del – greben. Hodili smo po ozki poti, med skalami približno uro in pol, do Male Babe. Od tam smo se spustili vse do Jenkove planine, kjer smo počili, se odžejali in nekaj malega prigriznili. S planine smo se samo še hitro spustili do makadamske ceste, ki nas je vodila do tabora. Čeprav je bila tura zahtevna, in smo hodili po soncu, sem si jo lajšala z zanimivimi pogovori. Bila je zabavna in strašljiva, zato mi je bila zelo všeč.

Manca Miklič

KO NISMO HODILI V HRIBE, SMO V TABORU POČELI DRUGE STVARI...

ustvarjali...

plezali...

obiskali so nas markacisti...

ZVEČER SE NAM JE TUDI MARIKAJ DOGAJALO ...

Ker smo imeli srečo z vremenom, smo lahko skoraj vsak večer zakurili taborni ogenj, ob katerem smo si krajšali večere.

MASTER ŠEF

Večer se je začel s tem, da smo prižgali ogenj, potem so nam predstavili večer. Bil je Master večer. Najprej smo pripravljali Jezerski narezek. Delali smo ga iz materiala, ki smo ga nabrali na tleh. Najboljši je bil od skupine Gorski raziskovalci. V tej skupini sem bila tudi jaz. Naslednja naloga je bila speči kruh. Najprej smo ga zamesili, potem pa smo ga dali vzhajat. Medtem, ko je kruh vzhajal, smo s kuhinjskimi pripomočki po skupinah zaigrali različne pesmi. Po pesmih smo na palice zavili kruh, nato pa so ga vodniki skupin spekli nad ognjem. Malo smo ga pojedli, ko je bil pečen, nato pa je sledilo finale, za katerega smo pekli palačinke. V finale sta prišli skupini Jezerske ovce in Gorski raziskovalci. Najprej smo naredili maso za palačinke, nato pa jih naredili, namazali z marmelado in jih okrasili. Zmagovalci smo bili Gorski raziskovalci.

Neža

AKTIVITI VEČER

Skupine so morale ugibati, kaj nasprotnik riše na tablo (pictionary), kaj kaže (pantomimo) in na melodijo pesmi Kekčeva pesem sestaviti pesem, ki vsebuje besede Urška, šotor, gozjar, linolada. In nastale so pesmice:

**Zjutraj vstal bom iz šotora,
linolado s sabo vzela,
z mano šla bo vodja Urška,
obuta v lepe gozjarje.**

avtor Jezerske ovce

**Ko vstanem,
skočim v gozjar
in k Urški priletim.
Za malco zmažem linolado,
pol pa grem v šotor spat.**

avtor Črni biser

**Jaz pa pojdem
in z veseljem
Urška reče v šotor pejt,
vzam si gozjar, linolado
in zapoj si pesmico.**

avtor Carske markacije

**Jaz pa pojdem na planino,
upam, da ne bo dežja.
V šotor skoč'm,
cimra poč'm
gozjer dol si dam.**

**Mrzel šotor in bujenje,
spet v hribe se podam,
Urška z nami bo ostala
z linolado v rokah.**

avtor Gorski raziskovalci

**Jutr zjutri grem v hribe,
Urška me vodila bo,
v eni roki nosim gozjar,
v drugi roki pa nebo.**

**Bistri potok, velik šotor,
mravlje nas napadajo,
na kruhu jemo linolado
s šmornom pa marmelado.**

avtor Klepetave rožice
(zmagovalna skupina)

VEČINA OTROK SI TABOR ZAPOMNI PO TABORNEM OGNJU. LETOS SMO OTROKOM OMOGOČILI, DA SO SI EN VEČER SAMI PRIPRAVILI VEČERJO...

OB KONCU TABORA SMO PROSILI UDELEŽENCE, DA NAM ZAUPAJO SVOJE VTISE

(zbrali so jih starši udeležencev)

Urban in Neža Bečan:

Urbanu in Neži je bilo všeč prav vse brez izjeme. Še zdaj nista nehala pripovedovati vtisov, dogodivščin in zgodb. Sploh Neža, ki se je lani uprla in zato izpustila tabor, me je presenetila. Malo v zadregi je priznala, da sploh ni imela časa pogrešati domačih. In to je sigurno zelo pozitivno. Naslednje leto se prav gotovo spet vidimo.

Maša Cerar:

Maši je bilo najbolj všeč plezanje, plavanje, peka koruze in kruha. Seveda se bi udeležila tabora tudi drugo leto. Lokacija je bila letos res super.

Klara in Leja Kaplan:

Leja in Klara sta bili zelo navdušeni nad taborom. Leji je bilo najbolj všeč plezanje, peka kruha, žganje v les... Klari je bilo tudi všeč plezanje, kopanje, peka, družabne igre. Glede na to, da sta bili prvič, sta zelo navdušeni. Tako da ne bi nič drugega dodali.

Domen Valentin Mestek:

Všeč mi je bilo plezanje v plezališču, ker zelo rad plezam. Še posebej pa mi je bila všeč hoja v gore s plezanjem. Drugo leto bi mi bilo všeč, če bi imeli večkrat taborni ogenj. Z veseljem bi se drugo leto udeležil tabora

Zara Kosec:

Zara je bila nad taborom zelo navdušena. Najbolj so ji bili všeč kopanje, plezanje in nakupovanje :). Prav tako rada omenja tri pridne fante: Domna, Luka in Martina :). Naslednje leto se bo tabora ponovno udeležila. Še enkrat se vam zahvaljujemo za vašo pripravljenost in odličen oddih, ki ste ga pripravili in izvedli za naše otroke.

Narisala Mia Štular

Prispevke otrok za bilten je zbrala in prepisala Maja Pirc, uredila Urška Novak.
Fotografije za bilten so prispevali Jernej Južna, Urška Novak, Maja Pirc in Andraž Skuk.
Oblikovanje naslovnice: Maja Pirc, september 2017

